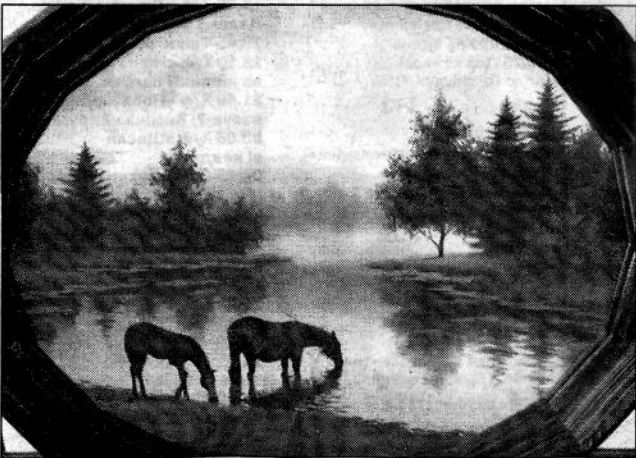

Напередодні Святого Миколая з ініціативи директора Соснівського будинку культури Я. Рачковського та завдяки голові Соснівської ОТГ М. Коту у нашому селищі відбулася виставка художніх полотен нашого земляка, нині жителя м. Рівне В. Лютюка. Її модератором була я, чиє знайомство з творчістю Володимира набато раніше розпочалося з картин «Незабудки» і «Надслучанська Швейцарія». Вразила ніжність квітів і мальовничий пейзаж Надслуччя.

Володимир народився у Великих Селищах. У сім'ї було п'ятеро дітей. Коли хрестили малого Володю, він все намагався своїми рученятами захопити помазок у священника, на що той розсміявся і пророче заявив, що дитина, напевне, стане художником. І мав рацію, бо хлопчик дуже скоро

В ГОСТИНАХ У МАЙСТРА

почав малювати. Ми всі малюємо в дитинстві, одні – краще, інші – так собі. Володя малював дуже добре, і батьки віддали його до місцевого художника Іванова Василя Георгійовича, людини непростой долі, дивакуватого і строгого, проте хлопчик з ним подружився і вони малювали вдвох, робили копії пейзажів, натюрмортів, портретів. Скажу так, що портрет і копію картини зробити дуже важко, підбір кольорів, пропорцій, ліній – все має бути, як в оригіналі. Однією з перших картин була копія на склі «Мавка і Лукаш». Василь Георгійович продавав свої картини, а згодом і у Володі з'явилися замовлення і кишенькові гроші. Проте малярство не вважав за професію, тому вступив до морського училища. А картини створював за бажанням і у вільний час. Уміє водити корабель, автомобіль, освоїв гіпсові виробы, може збудувати хату, починаючи з фундаменту. Це чоловік – годувальник сім'ї. Працював на трьох роботах. Але творчості не полишав.

Малює багато, теми різноманітні. Натхнення дає музика, фільми, акторська гра, крилаті фрази. Улюблені теми – Місто (це про Рівне) і рідне Надслуччя. У його доробку і ангели Міста, і квіти з власним характером (ніжні незабудки, гордовиті маки, вони у нього ніби промовляють: «Ми не гірші троянд», пишні піони, милий бузок...). А які чудові соняхи! Не поступаються вангогівським, а деякі ще кращі. Люблять позувати нашому Майстру і лелеки. Природа у пана Володимира надзвичайно гарна, соковита, виблискують промінчики, вітер гойдає листочки, серед такої природи хочеться дихати на повні груди і милуватися, і зачаровуватися. Вражає релігійна тематика. Мені дуже подобаються його імпресі-

оністичні картини: «Вечірня прогулянка», «Жінка дощу», «А ми удвох», «Крізь призму листя» та інші. Є в художника ціла підбірка ну дуже цікавих і кумедних котів, котиків, котяр, няшних буркотунів і є такий романтичний осінній кіт, що летить за мрією. Теми комерційні і для душі... Географія картин Майстра – міста Європи, Америки, Австралії, Росії, напевно, на всіх континентах.

Своїм дорогим землякам бажає любові, що надихає, лікує, зцілює. Важкі часи минуть, як казав Соломон, все проходить, пройде і це. Тож радить дивитись з оптимізмом в майбутнє, жити на позитиві. Мріє про прекрасне завтра для рідного Соснового, хоче, щоб повернулася його історична назва, бо Людвипіль був процвітаючим містечком. Отож мріє про Надслучанську Рів'єру, річкові подорожі вздовж гранітних берегів, про європейські меблі з наших дерев, виготовлені в наших цехах, Княжий жіночий монастир на лікувальних родонових джерелах, про фаянс і фарфор з нашої високоякісної глини, про бурштинові прикраси... «Якби ж я був всемогутнім, або мільйонером, або молодшим... У нас такий природний потенціал, такі ресурси!». Це не просто Мрія, це програма дій для небайдухих, для господарів своєї землі. Пан Володимир каже, що наш край – це край талановитих, творчих людей, це миле його серцю містечко і люди. А ще в планах – створити цикл картин «Місто» і «Надслучанська Швейцарія».

Дорогий наш Майстре, нехай все задумане здійсниться, творчих удач, натхнення, любові. Ми чекатимемо нових вернісажів і зустрічі!

**Тетяна АНТОНЮК,
с/мт Соснове.**

